

MENU
 Recenze (str. 2 a 3)
 Teoretická Bobková (str. 3)
 Co s medvědem. (str. 4)
 Zdravotní rádce (příloha)
 Tomáš Halík (příloha)

JEZECEK KAMZICEK

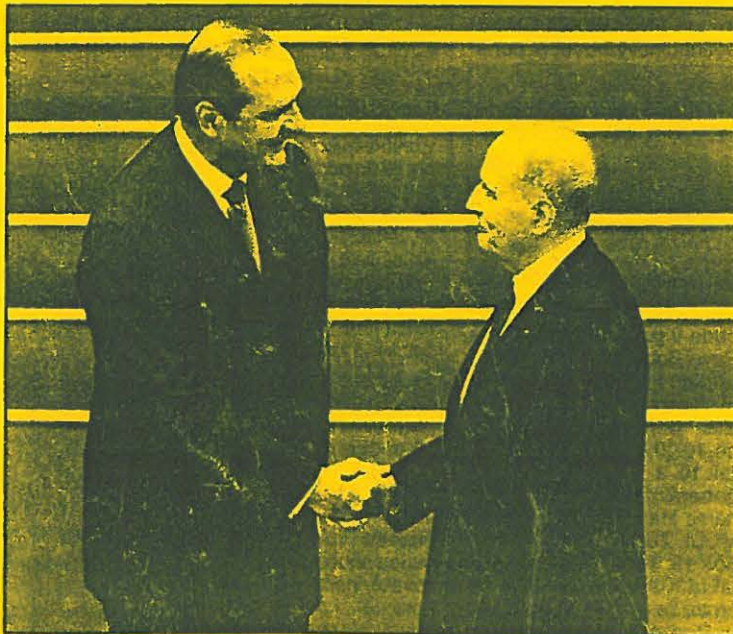
*První samostatný samizdatový zpravodaj Jiráskova Hronova.
 Založeno 1993.*

Dvě významná výročí

Hronov/Starostín (bl) - Právě dnes se shodou okolností dožívají šedesáti let dva přední režiséři ochotnického divadla v Hronově a ve Starostíně Tonda Kepka a ing. Vaníš.

TONDA KEPKA

Již šedesáté narozeniny oslaví 9. srpna starostínský rodák, tělem i duší celoživotní ochotník Tonda Kepka. Přestože se narodil ve Starostíně, většinu života prožil v Hronově. Zde se také konaly prakticky všechny jeho divadelní premiéry, s výjimkou Krále Leara v roce 1968, který spadá do Kepkova "dřevěčského" období. Tvůrčí cesta Tondy Kepky je při všech dobově vynucených odbočkách a oklikách vzácně jednotná. Kepka na sebe nikdy neupozorňoval výstřelky, schválnostmi a siláckými gesty. Tíše a nenápadně, ale s umanutou puntičkářskou důsledností šel za svou představou divadla a snažil se z ní vytěžit maximum. Je jedním z těch nečetných uměleckých tvůrců, o nichž můžeme bez rozíka prohlásit, že se nikdy, ani v časech nejhorších, nezpronevěřili sobě. Gratulujeme.

ING. VANÍŠ

Již 9. srpna oslaví krásné, v pořadí už šedesáté narozeniny hronovský rodák, neúnavný režisér starostínského divadelního spolku Válek, ing. Vaníš. Ing. Vaníš se celý život aktivně podílel na profilaci starostínského spolku, v jehož čele pracoval téměř čtyřicet let, s výjimkou let 1968-1969, kdy žil a pracoval v nedalekém Hronově. Tvůrčí cesta ing. Vaníše je při všech dobově vynucených odbočkách a oklikách vzácně jednotná. Vaníš na sebe vždycky a vkusně (!) dokázal upozornit nejrůznějšími výstřelky, šibalstvím, postmoderními postupy,... A to i v těch nekomplikovanějších a dobově podmíněných kontextech, a to i v době, kdy měl zraněné koleno. Šel za svou představou divadla jako velkého balábile a snažil se z ní vytěžit maximum. Vaníš je jedním z nečetných uměleckých tvůrců, o nichž můžeme bez rozíka prohlásit, že se nikdy, ani v časech nejhorších, nezpronevěřili době. Gratulujeme.

Čerství šedesátníci TONDA KEPKA A ING. VANÍŠ

Hronov (bl) - **LEGENDÁRNÍ POKROKOVÁ KAPELA MODEUS** (na snímku) skuteční šňůru koncertních vystoupení v rámci letošního JH. Kapelu tvoří lidé z Hronova, jejichž jména informační středisko JH pečlivě tají. Kapela je známá a preferovaná v nejrůznějších vrcholných uměleckých i politických kruzích. Před deseti, patnácti lety v dobách bouřlivých hronovských ročníků, kdy Modeus vystupovali ještě v sále Slavie, byly jejich koncerty pravidelně vyhledávanou lahůdkou dnešní generace pražských divadelních ředitelů a uměleckých šéfů. (viz článek uvnitř listu V Hronově vystoupí...)

V objektu Sokolovny, kde se nedá dost dobře dýchat, se představil divadelní spolek Rádobydivadlo Klapý. V režii a úpravě Ladislava Valeše předvedl podle Lorcova Domu Doni Bernardy inscenaci nazvanou Ukrutný Lorco corridou voníš...

Valeš zahradníkem

Režisér Valeš je tvůrcem "savaryovského" typu. Tedy zde v Hronově připomíná legendárního Jerome Savaryho, inscenátora, který každou předlohu, s níž se utká na jevišti, podrobí důkladné, skandální a výstřední úpravě. Jedni na něho za to plivají (takové ty sečtělé dámy), jiní ho mají moc rádi - obyčejně normální diváci, kterým jsou divadelně vědné půtky lhostejné. Savary je statečný, ambiciózní, drzý a má vkus. Naproti tomu režisér Valeš je statečný, ambiciózní, drzý a na vkus občas zapomene.

Tím pádem se na scéně občas dějí věci, kterým za živého Boha nelze porozumět. Hra a inscenace plynou (volně, rychle, jak to bývá) a najednou prask - režie strhne volant do příkopu. I tak se ale dá vydržet koukat - vždyť nečekané změny mohou být i zábavné. A rozhodně nejsou nudné.

Připomeňme si situaci hry: V domě paní Bernardy, které právě zemřel muž, je vyhlášen jeho majitelkou zákeřný smutek, který musí dodržovat všichni jeho obyvatelé - tedy Bernardiny dcery různých generací. Zákaz neplatí pro babičku Bernardovou, která je údajně bláznivá. Městem obchází Pepe Romano, po kterém domorodé ženy přirozeně touží.

Valeš Lorku překomponoval, přešlechtil, něco změnil, něco přidal a v průběhu děje několikrát odbočil někam do krajiny přeludů - když připomínal, co si ostatně slíbil už opraveným názvem hry. Formou motivu vyjádřil, že Španělsko je pro něj země, ve které od rána do večera voní (duní) corrida, podobně jako v Čechách víme (nejčastěji z katalogů zahraničních cestovních kancelář), že se zde od rána do večera pije pivo a hraje na dudy. Máme zde tedy epileptickou náladu, která každou chvíli cukne a odbočí do záchvatu býčího zápasu - ta slouží k vyjádření vztahu dcer k matce. Dům paní Bernardy se vypráví jako Orient Express, kde si každý touží bodnout do nenáviděného člověka. Máme zde pochůzky mužů, které zviditelňují touhy žen (dcery) po něčem osvobodivě přirozeném, a máme konečně babičku, která mříí k pobřeží. Jak jdou tyto světy dohromady? Těžko, protože jsou nedůsledně prokomponované, rozšiřované a nemíří k žádnému ústřednímu tématu.

Personifikací (tedy tím, že tam chodí) Pepe Romana a ještě jednoho chlapíka (manžela Prudencie) chtěl Valeš zvýraznit další důležitý motiv hry, ale ke zvláštnímu štěstí si nepomohl. Je to tak snadné být pohledný a

svádět své okolí - je to ale těžké s takovou dispozicí něco dramatického způsobit. A vzpomeňme si - Pepe Romano přišel, obešel a odešel. Když ho Lorca nechává mimo hru, ve stínu, má k tomu své důvody. Také vývoji děje ponechává nějaké tajemství.

Inscenaci kromě corridy duní ještě zřetelná Valešova snaha po jednotné stylisaci. Ale použité prostředky jsou různorodé. Nástup dcer do "Bernardiny arény" je úplně z jiné opery než výstup babičky-matky nebo rozhovor Bernardy s manželem Prudencie. Hromadnější scény a situace jsou pojednány odváženě, rasantněji, zatímco pro obyčejný rozhovor dvou lidí jako by se nedostávalo invence - jeho aktéři odněkud přijdou, pak stojí a nežádka rozpačitě zmizí. Je to škoda.

Úskalím hry bývá obsazení Bernardy jakožto postavy, napsané docela jednotvárně. Co Bernardě zbývá zahrát, když jí Lorca předeepsal ortodoxní smutek od začátku do konce? Valeš jí dopřál záhubu, alespoň tak usuzuji z té polopřehledné "shakespearovské" scény, kdy se tam tak nějak všichni shluknou a pak najednou leží... Tedy sám cítil, že je to nějak málo, celou hru být přísná a neústupná a přežít. Ale cítil neprakticky - připravil sebe i herce o největší dobrodružství, které hra nabízí. Jak to udělat, aby se nemuselo "hrát pouze o tom", jak čelit protivné a zatrpklé babizně a jak hrát Bernardu Albu tak, aby i jí mohli diváci alespoň na chvíli fandit?

Inscenace o triumfu řádu se sice nekonala - ke škodě obou zúčastněných stran, ale práce to byla úctyhodná a sympatická. L. Valeš vypěstoval zvláštní stromek, na kterém ale vykvetly soustředěné herecké výkony všech členů spolku. Jana Pokorná (Martirio), Jitka Andělová (Magdalena) a Veronika Týcová (Adéla) zahrály skvěle a profesionálně.

Petr Lébl.

Přesně tak!

Josef Kajetán Tyl je postava spíše z historie, než živý divadelní autor, přestože i mnoho profesionálních divadel se snaží některé jeho kousky resuscitovat. A v ochotnických souborech vypukají úplné oživovací orgie. Tvrdohlavá žena patří k hrám, které by se dnes už uměle oživovat neměly (a přitom stačilo tak málo a mohla z ní být česká Alba!). A pokud ano, pak přesně tím způsobem, který zvolila Náchodská divadelní scéna. Bez zbytečných aktualizací, s poctivostí v režii i hereckých výkonech. Až bude v Praze konečně Muzeum divadla, budou tam náhodští každý den v pět hodin Tvrdohlavou ženu hrát v oddělení věnovaném J. K. Tylovi.

Radka Prchalová

Polské divadlo bylo tuze dobré. Tohle, že byli amatéři? Ne. Amatéři seděli vedle, v té hospodské světnici ve Slavii, kde se neustále vrže židlema, cinká sklenicema a huhlá. Pořadatelé údajně nemají na ten randál v hospodě vliv, neboť tam sídlí ekonomický pronájem. A tak jsme měli na scéně perfektní a čisté divadlo, zatímco vedle se ty kojenci ne a ne zklidnit. A když na scéně hráli hlučně, tak také vedle, v tom brlohu také přidali na blase, a když herci ztišili, tak v hospodě o tom pochopitelně nevěděli a hučeli dál. Primitivové zatracení! Rozdíl mezi českým a polským mohli jsme porovnávat stále dokola až do úplného vyčerpání nervů. Na jevišti bylo krásně. A nad tím jevištěm - další obrázek tuzemských zvyklostí: strop ve Slavii zřejmě hyne plísní, tak ho něčí ruka (v dobrém úmyslu) vydekorovala třemi jazyky zánovní hnědé draperie, aby tu plíseň asi nebylo vidět. Ale ty hadry jsou přece daleko ošklivější, než ta přirozená plíseň na stropě.

Petr Lébl

"Dítě, já prej jsem tvůj otec!"

Tuhle Nožejčkovu větu z konce Tvrdohlavé ženy miluju, cítím v ní Tylův smysl pro humor a laskavou ironii nad naivním příběhem věrného milování, shrnutý do toho šikovně načasovaného slůvka "prej". Tvrdohlavou ženu jsem včera viděla, počítám-li dobře, ve čtvrté inscenaci (z toho na jedné nesu spoluvinu jako dramaturg), což je podle soudu mnohých dost na ohrožení duševní rovnováhy. Ale já mám pro tuhle hru slabost. A vždycky mě potěší, vidím-li ji zahrnou tak, jak nám ji včera nabídli náhodští: poctivě a solidně udělané tradiční divadlo s dobře vystavěnými postavami, sehrané s chutí a potěšením ze hry.

Náhodští herci si dobře rozumějí s Tylovou naivitou i stylizační rovinou. Cítí, že tenhle text je nám dnes svým skloňováním pojmu svobody a demokracie blízký, ale zaplaťpánbůh nijak netlačí na aktualizací pilu (na rozdíl od Feldekových jánošíkovských variací). Ve velké většině mají smysl i pro komedianství tylovských postav, ale daří se jim udržet je v únosné rovině, která se obejde bez podbíživých vulgarismů. Umějí se hýbat - a když to někteří z nich s pohybem nijak nepřehánějí, obstarají to za ně mladší Zlatohlavovi duchové. Ale hlavně umějí vychutnat Tylovu jadrnou češtinu - a to je v době televizních rychlodabingů a otrocky překládaných německých reklamních textů mrzácích naší mateřštinu skoro zázrak. Bylo mi s nimi dobře a děkuji jim za to. I za Tyla. Za to, že se mi chtělo smát a ne vysmívat. A mám pocit, že nás tam takových byla většina.

Radmila Hrdinová

L'ÉCHO de la SOLOGNE

Journal Conservateur de l'Arrondissement de Romorantin

PARAISANT LE DIMANCHE

ABONNEMENTS
UN AN 5 francs
SIX MOIS 3 francs
L'abonnement est exigible d'avance et se continue jusqu'à avis contraire

RÉDACTION, ADMINISTRATION & IMPRIMERIE
5, Rue de la Sirène, 5
ROMORANTIN
Téléphone 63
DIRECTEUR-GÉRANT : J. TREMBLÉ

INSERTIONS
ANNONCES JUDICIAIRES 20 cent. la ligne
RECLAMES 25 cent. —
On traite à forfait pour les annonces répétées. Le paiement est exigible d'avance

Zdravotní rádce lidový

Nezdravé puzení ochotnické aneb Vojnarka.

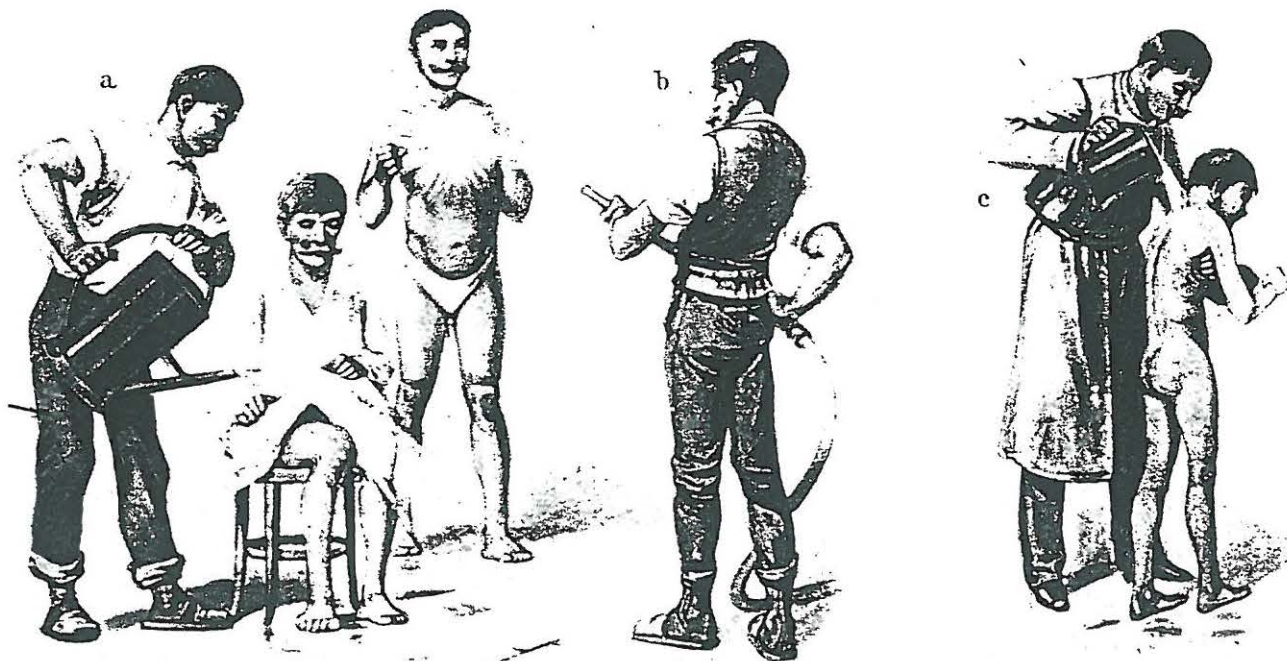
Svrbivka ochotnická (těž vojnarka) jest velice vážnou, chronicky probíhající chorobou, jež vyvíjí se vždycky v prvních letech dětských a jež vyznačuje se neustálým trapným nutkáním na jevišti vystupovati. Z počátku jedná se vlastně jen o maličké němé role. Poté nastupuje během doby vždycky nové, silnější nutkání, často velice rozsáhlé.

Vojnarka, nepodnikne-li se hned od samého počátku energické a správné léčení (Kneippova metoda polévání studenou vodou), vyvíjí se v těžkou chronickou chorobu. I nutno říci, že vojnarka, která se snad mnohemu čtenáři zdá chorobou nevinnou, skládala již mnoho dětí i dospělých přímo v hrob, ježto nepřetržitě umělecké prožívání, k němuž jsou politování hodní nemocní nuceni ve dne v noci, vyvolá časem těžký stav vysílení.

Také společensky trpí tito nemocní velice. Žádné dítě nechce vedle dítěte stíženého ochotnickou vojnarkou seděti, v práci straní se jich kolegové, žádný člověk s nimi nechce obcovati, ježto každý se bojí nákazy - i nepodivíme se asi, že lidé stížení touto chorobou bývají nervosní, úzkostliví, chabě vyvinutí a mimo jeviště se vyhýbají každému styku s lidmi.

Léčení. První podmínkou, má-li býti vojnarka potlačena, je dobrá výživa, hojný pobyt na čerstvém,

čistém vzduchu stranou ochotnických souborů a každodenní koupel ve vlažné vodě. Co se týká prostředků ostatních, tu nejlepším a nejosvědčenějším ze všech prostředků je Wilkinsonova masť (na vojnarku past), která je směsí dehtu, síry a zeleného mýdla. Již po osmi až deseti dnech přináší tato masť značné zlepšení, nutkání ku výkonům na jevišti se zmírní. Wilkinsonovu masť léčíme nejlépe tím způsobem, že na večer, kdy se přiblíží začátek představení ochotnického, vetřeme tuto masť. Poté místo, nyní silně po dehtu páchnoucí, obvážeme na noc plátkem. Následujícího dne ochotníka vykoupáme ve vlažné vodě, umyjeme jej zeleným mýdlem a na večer znova natřeme masť. Při pravidelném užívání Wilkinsonovy masti je naděje, že vojnarka do konce sezóny ochabne. Vojnarka přetrvávající po několik sezón je nevléčitelná a ochotník se s ní musí naučit žít.

CO NOVÉHO ZA ŘEKOU

Za monitorovací komisi vedenou dr. Brejchou se dostavila skupina hronovských návštěvníků vedená hladovým Martinem Kvasničkou a předložila jí následující protest:

Prajzko nyní zdravě dýchá? (Komunální thriller)

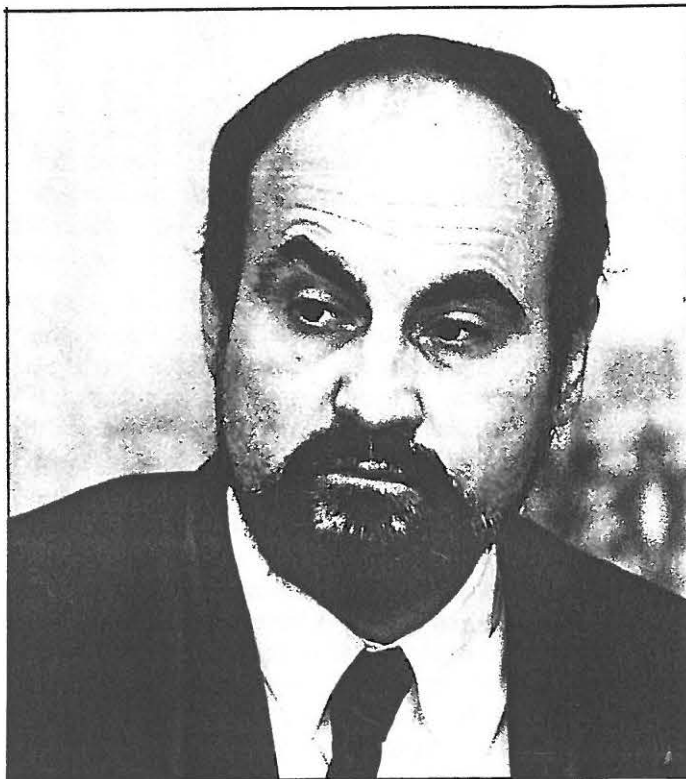
Jak napsal v úterním Zpravodaji pan Bartoň, navštívili jsme onen "příjemný penzion". Příjemný zážitek však skončil současně s naservírováním objednaných pokrmů. Vzhledem k velkému hladu nás všech jsme přešli mlčením tu skutečnost, že porce podávaných pokrmů byly dětské (stejně chuti), ale to, že minutka z hovězího masa byla zjevně z klišky a silně připomínala obyčejný guláš se už mlčením přejít nedalo. Pro spravení chuti jsem si objednal bourbon na led. Slečna servírka mi přinesla nápoj bez ledu a tvrdila, že slyšela, že "chci bourbon nalejt". Vše se završilo při placení, kdy si servírka přinesla na stůl kovový příruční trezor, který si rozložila, a čtvrt hodiny počítala útratu šesti lidí. Pomineme-li skutečnost, že se kuchař nepřišel ani omluvit, nezbyvá než se zeptat, zda nyní Prajzko zdravě dýchá!

Komentář revisní skupiny ve věci PRAJZKO vypracoval dr. Jílek:

Vážený pane Kvasničko, vůbec se nedivte hrůzné úrovni stravovacího zařízení Prajzko. Není ojedinělá. Už jste někdy obědval v hotelu Radnice? Raději tam ani nechoďte, my už tam taky nechodíme, protože jsme tam byli a ze stejných důvodů nepůjdeme ani do Prajzko - protože si po vaší stížnosti živě dovedeme představit ty blafy. Fuj. Není divu, že o Prajzku tak pochvalně referuje právě oficiální hronovský Zpravodaj. Vrána k vráně sedá. Také vás při této příležitosti chceme důvěrně upozornit, že v cukrárně u mostu ke Slavii lezou po dortech mravenci. Když jsme ty cukráře na mravence upozornili, odpověděli nám "že se jim nedivěj". Naproti tomu například v improvizovaném buffetu v Sokolovně již po léta prodávají milé dámy vynikající domácí koláče. Také v drogerii proti poštovnímu úřadu jsou vlídní a ochotní lidé - žádní prvobytně pospolní kapitalisté. Rovněž poštovní úřad pracuje výborně - chodíme tam nyní už i místo oběda, jen tak si tam posedět, jak jsou zdvořilí, ochotní a slušní.

Dr. Kaše se uzavřel do hotelového pokoje č.209, který mu laskavě zapůjčil dr. Milan Strotzer, s otázkou a odpovědí belgického režiséra Cédrica Juliense "Hrajete na festivalu podobného typu poprvé? - Na festivalu tohoto typu hrajeme v České republice poprvé", a když po čtyřicetihodinovém vyčerpání vyšel, označil výrok belgického režiséra za vyčerpávající.

Dvojice odborníků vedená dr. Bachovou se podrobně zabývala článkem Nový festival na divadelnom nebi Slovenskej republiky. Výsledek svého zkoumání však odmítli zveřejnit před konzultací s prezidentem Křesťanské akademie Tomášem Halíkem, který je jedním z uznávaných evropských specialistů na slovenské divadelní nebe. Dr. Halík shromáždil mezioborový tým křesťanských vědců a výsledek jejich monitingu slíbil zaslat zvláštním faxem.

Tomáš Halík sleduje zpovzdálí (3,5 m) mezioborový tým odborníků zkoumajících článek ze Zpravodaje č. 5.

FONDS LÉGERS

OSTRÝ PROTEST JIRÁSKOVA DOMKU

Hronov (bl) - Vlnu zoufalství mezi hronovskými domorodci i návštěvníky vyvolal zveřejněný vládní návrh o opatřeních při krizových situacích. Občané se cítí podvedeni, uraženi a opuštěni. Podle přítomných pozorovatelů je ale možné, že někteří občané pletou do vzniklé situace a reakcí na ni i své jiné problémy z jiných situací, např. zklamání ze špatně proběhlé restituce nebo nejasností z druhé vlny kupónové privatizace. Navzdory těmto pozorováním se ale včera sešla v prostorách Jiráskova rodného domku v Hronově protestní skupina, která hodlá poslat do Prahy dopis, ve kterém se má vláda obyvatelům Hronova omluvit.

Z diskusního semináře M:

Dr. Vít Závodský položil znepokojivou otázku: "Co by si počalo ženské obsazení Bernardina statku s mužskou mrtvolou Pepeho Romana uvnitř dvora?!" Redakce JK soudí, že jde o otázku natolik závažnou, že ji předloží k zodpovězení paní Soně.

Dr. Milan Klíma šokoval přítomné výrokem: "Na JH jsem poprvé, ochotnické divadlo nesleduju a ani sledovat nebudu."

Zástupce redakce svobodného samizdatu JK zasáhl na poslední chvíli proti pokusu o cenzurní zákaz smíchu v tragických představeních.

Divadelní teoretička Bobková prodává kedlubny

Hradec Králové/Hronov (bl) - Reportéři našeho listu narazili na výpadovce z Hradce Králové směrem na Náchod na pražskou divadelní teoretičku Leonu Bobkovou, která v improvizovaném stánku podél frekventované silnice prodává kedlubny. Její osud není ojedinělý. Mnoho lidí z divadelní branže a zejména z pražského Divadelního ústavu pověsilo svůj odborný kabát na hřebík a během letních prázdnin se živil něčím normálním. "Nedělám to kvůli penězům," svěřila se L. Bobková. "Chci být něčím užitečná." Kritička pěstuje kedlubny na balkóně svého proseckého bytu a odtud je ve zvláštních přepravkách odváží přímo k hradecké výpadovce. "Přepravky jsem si vypůjčila v práci. Jsou to lísky, ve kterých byla původně uložena kolekce vysoké divadelní školy z Brazílie, určená pro letošní Pražské Quadriennale. Brazilští divadelníci nás v průvodním dopise ke své výstavní kolekci upozornili, že netrvají na vrácení exponátů a že když se nám nebude chtít, můžeme exponáty vyhodit. Využila jsem tedy nabídky Janka Císaře, který si z kolekce zařídil chalupu, a zbylé přepravky jsem si ponechala," tvrdí Bobková. Jan Císař je ovšem jiného názoru. Jak se nám podařilo zjistit, Bobková mu přepravky doslova vyfoukla před nosem a jemu nezbylo, než spokojit se s vlastní kolekcí. "Chtěl jsem ty bedny odvézt do Brna a uspořádat v nich Symposium sémantiky, které mi Divadelní ústav nedovolil zorganizovat, protože jsou v Brně drahé hotely," brání se Císař. "Ale Bobková se mě na nic neptala a všechno odvezla."

Leona Bobková si o Císařově versi myslí své, a dál nerušeně prodává vlastnoručně vypěstované kedlubny. "Nejprve jsem pěstovala broskve. Zde u silnice byl o ně velký zájem. Potíž je v tom, že broskve se mi v truhlíku moc nedařily. Musela jsem kupovat kompotové, které byly navíc půlené. Zvláštní technologii jsem broskve scelovala a nakonec je potahovala tenkým střívkem s naznačenými chloupky, takže byly od pravých broskví k nerozeznání. Výroba jedné broskve mi zabrala tak dva až tři dny. Zpočátku jsem pracovala doma, ale pak mi napadlo nosit si práci do Ústavu - beztak jsem zde neměla pořádně co dělat. Kompletace broskví byla také náramně podobná mé dosavadní vědecké práci: Vývoj českého divadla od konce národního obrození do 30. let 20. století s ohledem na blížící se fašismus."

OBJASNĚNÍ:

Výrok Děti, to přejde! z JK č.2 nebyl adresován divákům Cikánských princezen, ale aktérům inscenace Krev andělů. Všem dětem i divákům Cikánských princezen, kteří výrok na sebe vztáhli, se omlouváme!

TÉLÉGRAPHE

RÁDOBYÚPRAVA Z Klapý

Inscenace Rádobydivadla z Klapý se často vyznačují rádobyúpravou. Ta spočívá v tom, že text není zas tak odlišný od toho, co autor napsal, ale má jiný konec a ačkoli se výsledek tváří komplikovaně, je - co do výpovědi - značně chudší a prvoplánovější než původní předloha. To byl případ Galinovy hry Hvězdy na ranním nebi, Čechovových Tří sester a zejména Lorcova Domu Bernardy Alby, tak jak jsem ho viděla včera v Sokolovně. Autorská dvojice Lorca a Valeš se na textu podílela dost nevyrovnaným dílem. Co Lorca významově nedopověděl, Valeš hbitě dopracoval. Lorca napsal hutné drama plné dramatických zámlk, nedoslovených nápovědí a skrytých konfliktů, Valeš nedoslovené doslovil a ukryté zveřejnil. Na zlou maminku vzal jehlici nebo hůl a když to celé rudě nasvítíme, není pochyb, co se v nitru postavy odehrává (byť - obávám se - o tom nikdo nepochybuje), do Lorcova domu bez mužů (proč asi je Lorca na scéně nechtěl?) připsal dva mužské komentátory a místo sebevraždy Adély zaaranžoval okázalou scénu Bernardiny zavraždění a nastolení nové diktatury pod vedením Angustias. Nechá se přit o logice Valešova závěru, byť mi nepřijde originální ani smysluplný (replika Angustias: "Zemřela jako mučednice" pronesená o Bernardě nevypovídá o smyslu Lorcovy hry zdaleka tolik jako původní Bernardino: "Moje dcera zemřela jako panna!") , ale zaráží mě, jak se mu ze hry podařilo odstranit téměř vše, co ji dělá jedinečnou. Pětice Bernardiných dcer splývá do jedné nerozlišitelné bytosti, vytratily se přesně rozehrané charakter. Martirio přišla o svůj hrb ve prospěch už tak věkem a závisť vysušené Angustias, čímž se Angustias nepomohlo a Martirio uškodilo. Lorcovy dramatické vzrhy (zabití zhrěšivší dívky, návrat sekáčů z pole, dramatická pauza před Adélinou sebevraždou) buď vůbec zmizely nebo přeshuměly bez povšimnutí. Zato se zde neustále skanduje "Torro, torro!" (Zpočátku jsem se domnívala, že jde o parafrázi lidové písně "Horo, horo, vysoká jsi".) Jenže Lorcova Bernarda není Carmen a Bernarda není býk zabíjený ze sportu. Zjednodušit tenhle text na corridu mezi matkou a dcerami svědčí o jeho nepochopení. A přitom předností Rádobydivadla z Klapý jsou (a vždycky byly) výrazné herecké osobnosti ženského souboru. A tak je mi líto, že jim režisér nedopřál potkat se s Lorcovým textem v jeho celé kráse.

Radmila Hrdinová

Či to byl dům?

Ladislav Valeš má obsesní zálibu ve změně konců divadelních her - postavy mu většinou rychle (asi po 2 h) umírají. Tak umřela hlavní hrdinka Galinových Hvězd na ranním nebi (úraz), tři sestry na cestě do Moskvy (umrznutí) a teď i Bernarda Alba (probození). No dobře, konce jsou to neotřelé - ale to je asi tak všechno. Nejnovější inscenace Rádobydivadla Klapý vzbuzuje otázky.

Je lepší zviditelnit na jevišti Pepe Romana a mužský element vůbec, který je v Lorcově hře přítomen důsledně "za zdí"? Vztah žen uvnitř domu k mužům je přítomen důsledně ve vztazích mezi nimi samotnými. Vše je řečeno. Není potřeba divákům názorně ukázat, že Pepe chodí s nejmladší Adélou kamsi za paraván, protože ti už to dávno vědí.

Proč se přesunul hrb ze zad Martiriiných k Angustias? Co má potom Martirio jako hezké děvče hrát? Její tragédie přece spočívá v tom, že není ani bohatá jako Angustias, ani mladá a krásná jako Adéla. Pepe se rozhoduje mezi penězi a krásou a na Martirio se nedostane ani o soudném dni. Tady taky ne, ale proč?

Jaký smysl má spojovat Lorcu s corridu, když spojitost je tu pouze zeměpisná? Ženský svět není světem corridy, není tak přímočarý a jednoduchý jako svět mužů.

Je Alba opravdu ztělesněním bezdůvodného zla? Není spíš i ona obětí "veřejného mínění" vesnice a touhy po zachování řádu věcí, který se hroutí?

Mrtvol je na konci opravdu pozhnaně. Ale promiňte, nápad, že Alba zemře a její roli po ní převezme Angustias, tedy že zlo je věčné nebo co, je pitomý. To by snad opravdu napadlo každého kromě Lorky.

S dramatickými texty lze nakládat různě, ale úpravy by vždy měly vycházet z důkladné znalosti hry, z přemýšlení o ní, ne z povrchního čtení, které vede sice k efektním, ale primitivním závěrům. Proč soubor raději nepokračuje v linii uvádění vlastních her? Tam se to alespoň tak nepozná.

Radka Prchalová

PORADNA PANÍ SONI

Po nastudování Čechovova Medvěda nám zbyl na krku medvěd a nevíme, co s ním. Poradte!

Seniorská skupina M.A.J. Hronov

Máte-li na krku medvěda, není to jistě příjemná věc. Nabízí se možnost darovat medvěda na náhodský zámek, ale dotazem jsme zjistili, že tam mají medvědů až po krk. Proto vám nezbývá, než začlenit medvěda do dramaturgických plánů na příštích deset až patnáct sezón (podle stáří drženého kusu). Pro začátek doporučujeme osvědčenou Prodanou nevěstu, s níž zažijete jistě mnoho uměleckých triumfů. Vaše děti potěší Mevidek Pů, případně Mášeňka nebo Tri medvěda (pro tento účel bude nutné ještě dva exempláře dokoupit). I klasický repertoár oplývá medvědími kousky - zkuste zalistovat starým dobrým Shakespearem a narazíte na medvěda na každém kroku. O české klasice nemluvě, Klicperův Loketský zvon, kde medvěd trhá nevinnou hrdinku na kusy, obohatí váš repertoár o akční thriller uměleckého ražení. Časem zjistíte, že vlastně každá hra má svého medvěda. Tímto způsobem nejenže zajistíte svým medvědům slušné živobytí, ale ojedinělou dramaturgií vyniknete nad ostatní soubory. Dalo by se uvažovat o i založení tematicky specifikovaného festivalu, tzv. Berouskova biennale v Dřevíci.

Vaše Soňa

TÉLÉGRAPHE

V HRONOVĚ VYSTOUPÍ LEGENDÁRNÍ KAPELA MODEUS

(pokračování ze str. 1)

Známé jsou také kontakty členů skupiny s hronovským starostou ing. Miroslavem Houštěkem, který si ostatně nenechá ujít žádný z jejich koncertů. Vloni, když starosta cestoval linkovým autobusem do Náchoda a Modeus zrovna tou dobou houbařili na kraji lesa před Náchodem, musela být pravidelná linka autobusu na patnáct minut zastavena, aby si s nimi mohl starosta popovídat. Podle posledních zpráv je jasné, že se starosta určitě zúčastní gigantického koncertu v sále Slávie, kde Modeus vystupují v pátek. V sobotu, na závěr letošního jubilejního JH jsou Modeus pozváni ing. Houštěkem na slavnostní recepci do Jiráskova rodného domku. Při této příležitosti předají členové skupiny starostovi vzácný dárek: elektrické laserové osvětlení Mistrova domku včetně umělého čapího hnízda s mechanickým čápem na komín.

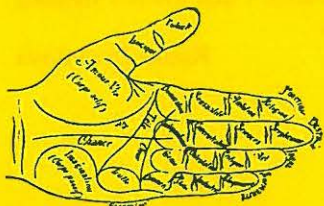

TABLE DE MULTIPLICATION

2 fois 2 font 4	5 fois 5 font 25	9 fois 9 font 81
2 - 3 - 6	5 - 6 - 30	9 - 10 - 90
2 - 4 - 8	5 - 7 - 35	9 - 11 - 99
2 - 5 - 10	5 - 8 - 40	9 - 12 - 108
2 - 6 - 12	5 - 9 - 45	9 - 13 - 117
2 - 7 - 14	5 - 10 - 50	9 - 14 - 126
2 - 8 - 16	5 - 11 - 55	9 - 15 - 135
2 - 9 - 18	5 - 12 - 60	
2 - 10 - 20	5 - 13 - 65	10 fois 10 font 100
2 - 11 - 22	5 - 14 - 70	10 - 11 - 110
2 - 12 - 24	5 - 15 - 75	10 - 12 - 120
2 - 13 - 26		10 - 13 - 130
2 - 14 - 28		10 - 14 - 140
2 - 15 - 30		10 - 15 - 150
3 fois 3 font 9	6 fois 6 font 36	
3 - 4 - 12	6 - 7 - 42	
3 - 5 - 15	6 - 8 - 48	
3 - 6 - 18	6 - 9 - 54	
3 - 7 - 21	6 - 10 - 60	
3 - 8 - 24	6 - 11 - 66	
3 - 9 - 27	6 - 12 - 72	
3 - 10 - 30	6 - 13 - 78	
3 - 11 - 33	6 - 14 - 84	
3 - 12 - 36	6 - 15 - 90	
3 - 13 - 39		11 fois 11 font 121
3 - 14 - 42		11 - 12 - 132
3 - 15 - 45		11 - 13 - 143
		11 - 14 - 154
		11 - 15 - 165
4 fois 4 font 16	7 fois 7 font 49	12 fois 12 font 144
4 - 5 - 20	7 - 8 - 56	12 - 13 - 156
4 - 6 - 24	7 - 9 - 63	12 - 14 - 168
4 - 7 - 28	7 - 10 - 70	12 - 15 - 180
4 - 8 - 32	7 - 11 - 77	
4 - 9 - 36	7 - 12 - 84	
4 - 10 - 40	7 - 13 - 91	13 fois 13 font 169
4 - 11 - 44	7 - 14 - 98	13 - 14 - 182
4 - 12 - 48	7 - 15 - 105	13 - 15 - 195
4 - 13 - 52		
4 - 14 - 56	8 fois 8 font 64	14 fois 14 font 196
4 - 15 - 60	8 - 9 - 72	14 - 15 - 210
	8 - 10 - 80	
	8 - 11 - 88	15 fois 15 font 225
	8 - 12 - 96	15 - 16 - 240
	8 - 13 - 104	15 - 17 - 255
	8 - 14 - 112	15 - 18 - 270
	8 - 15 - 120	15 - 19 - 285
		15 - 20 - 300